

FIRST DATES-BARMAN VICTOR OVER DE LIEFDE

'Het leven gaat om de dingen die je wél meemaakt'

Victor Abeln (36) – beter bekend als barman Victor in het tv-programma *First dates* – gelooft niet in liefde op het eerste gezicht. **“Wél in lust op het eerste gezicht. Soms spatten de vonken ervan af!”**

>

Barman Victor spreken we in – hoe kan het ook anders – een bar. Een vriend van hem is er de manager, en, handig: Victors vriendin woont vlakbij. Hij komt net bij haar vandaan. Zoals bij bijna alle gesprekken gaat het eerst over corona. Victor: “Mijn vriendin heeft MS. Ze is niet extra kwetsbaar, maar als ze een griepje krijgt, spelen andere klachten sneller op. Daardoor waren we voorzichtiger dan anderen.”

Jullie wonen niet samen?

“Nee. Vanwege haar ziekte kreeg ze urgentie op de wachtlijst, daardoor woont ze nu in een benedenwoning in Amsterdam. Traplopen is namelijk lastig voor haar. Maar we kunnen niet samenwonen omdat zij in de bijstand zit. Ik heb mijn eigen huis. Als ze bij mij zou wonen, is ze haar huurtoeslag en bijstand kwijt. Dat scheelt 1300 euro per maand. Ik heb een leuke baan, maar dat gaat dan wel hard. Bovendien hadden we pas anderhalf jaar een relatie en wil zij helemaal niet financieel afhankelijk zijn van mij.”

Sinds wanneer weet ze het?

“Sinds 1 maart 2019. Vorig jaar ging het fysiek stukken beter met haar, nu wat minder. We willen optimistisch blijven, maar we zijn ook realistisch. Het is fijn om te blijven hopen dat het straks misschien beter gaat. Maar we merken ook dat bijvoorbeeld het weer veel invloed heeft op hoe ze zich voelt. Als het bewolkt is, is ze sneller vermoeid en overprikkeld. We doen alles met de auto, ze gaat met een kruk naar buiten en sociaal contact langer dan twee uur is pittig. Je levert echt dingen in en dat is heftig. Het betekent niet dat we niet verder dromen over dat het ooit beter wordt. Maar wel dat we voor nu moeten uitgaan van de energie die ze heeft en daarnaar handelen. Daar eerlijk in zijn, ook tegen anderen. In het begin van haar ziekteproces zag ik een documentaire over Rutger Hauer. Hij zei iets wat voor mij precies op

‘Wat ik leuk vind aan de horeca is het persoonlijk contact, maar ik ben geen heel goede barman’

het goede moment kwam: het leven gaat om de dingen die je wel meemaakt. De dingen die je niet meemaakt, gebeuren niet, daar moet je niet aan denken en niet in investeren, je moet bezig zijn met de dingen die wel gebeuren. Dat gaf mij veel lucht.”

Hoe ontdekte ze het?

“Het begon met vage klachten. Mijn vriendin – ik noem haar standaard ‘mijn vriendin’, omdat ik haar naam uit de media houd, ze is op mij gevallen, niet op de barman uit *First dates* – stond altijd midden in het leven. Ze was een energiek persoon, ze gaf rondleidingen aan toeristen in de Amsterdamse binnenstad en kunsteducatie aan kinderen in een museum. Dat is allemaal veranderd, dat kan ze niet meer. En we woonden samen. Maar goed, die vage klachten. Ze dacht dat ze misschien een burn-out had of een paniekaanval. Maar daarna ging ze ineens moeilijk lopen. Ze moest in februari een tour doen, en dat ging gewoon niet.”

Jullie woonden samen, maar moesten uit elkaar door die MS?

“Ja. Het kon niet anders. Ze was zzp’er, haar leven werd alleen maar duurder, want we waren geld kwijt aan taxiritjes en allerlei

supplementen. In Nederland is het dan zo geregeld dat je als zzp'er in je hemd staat. Ik weet dat het streven is dat we in Nederland een participatiesamenleving hebben, dus dat je juist wilt dat iemand in haar positie op haar naasten kan bouwen, zoals ik. Maar als mantelzorgger wordt het leven je op deze manier tamelijk onmogelijk gemaakt. Ik heb me erover verbaasd dat dat blijkbaar zo geregeld is in Nederland. Dus dat over mijn vriendin. Maar gelukkig is er meer in het leven. We hebben net een eerste draai-weekend gehad voor het nieuwe seizoen van *First dates*."

Jij bent daar bij toeval terechtgekomen, toch?

"Klopt. Ik werkte in een bar en raakte in gesprek met een vrouw. Een vriendin van haar deed de casting van een nieuw programma, vertelde ze. De dag daarna stuurde een vriend van mij daar ook een bericht over door, dus toen heb ik ze een mailtje gestuurd. Ik weet eigenlijk niet waarom ik het ben geworden, want ik heb die casting compleet vernacheld."

Hoezo?

"Ik ben niet zo goed in dingen voorbereiden. Op de zolder van de bar waar ik werkte, staat een bed, daar had ik geslapen. Daarna had ik veel te veel koffie gedronken, me even snel opgefrist, en toen liep ik dat kantoor binnen met allemaal marmer. Ik dacht: wat is dit een gelikte boel hier. Ik kreeg vragen als waarom ik de beste barman zou zijn. Nou ja, dat soort dingen zeg ik helemaal niet over mezelf. Wat ik leuk vind aan de horeca is het persoonlijk contact, maar ik ben geen heel goede barman. Ze vroegen of ik cocktails kon maken. Natuurlijk, zei ik. Dus toen ik hoorde dat ik het werd, lag ik die avond met een cocktailboek in bed. Inmiddels heb ik een cursus gevolgd."

Hoe zag je jeugd eruit?

"Ik ben opgegroeid in het oosten van het land, in Epse. Ik ging in Zutphen naar de middelbare school. Daar heb ik nog een jaar op kamers gewoond. Ik was gezakt voor mijn vwo en werkte bij de lokale videotheek, de beste baan ooit. Van kak tot kamper, iedereen komt naar de videotheek. Daar heb ik geleerd om met Jan en Alleman te praten."

Toen was je dus nog heel jong.

"Ik was zeventien of zo. Ik ben een beetje een einzelgänger, vind het fijn om mijn eigen ding te doen. Ik ben in een warm gezin opgegroeid, maar vanaf mijn veertiende leek het me al leuk om op kamers te wonen. Mijn ouders vonden dat prima. *Roots and wings*. Je moet zorgen dat kinderen goed geworteld zijn, dat ze een goede plek hebben om thuis te komen. Maar je moet ze in de opvoeding vleugels meegeven."

Wat een mooie uitspraak.

"Dr. Phil! Ik verzamel uitspraken en soms komen ze uit de meest slappe hoeken. Nog eentje van hem: *No matter how flat you bake a pancake, there are always two sides to it.* >

3x VICTORS INSTALIFE

"Mum and dad, my favourites."

De bar waar Victor zijn vriendin ontmoette én waardoor hij bij *First dates* terechtkwam.

"Volgend jaar pakken we 'm." Met gastheer Sergio bij het Gouden Televizier-Ring Gala.

Wat het verhaal ook is, je hebt er allebei een aandeel in. Dat realiseer ik me ook altijd bij daters bij *First dates*. Als iemand een verhaal heeft over een scheiding of ex, realiseer ik me dat ik alleen die kant van het verhaal hoor.”

Als mensen bij jou aan de bar zitten, vraag jij je dan af of het een match is?

“Ik ben altijd heel benieuwd hoe het afloopt, ja. Ik geloof niet per se in liefde op het eerste gezicht, wel in lust op het eerste gezicht. Soms spatten de vonken ervan af. Dan kan zij nog vertellen dat ze aardappelboer is, maar dan denkt die ander: wauw, aardappels, ik ben dol op friet. Dan doet niks er meer toe, dan is het gewoon: shabam! Het laatste draaiweekend was vet goed, zeventig procent was een ja. Het is fijn als mensen prioriteit geven aan de liefde. Soms zeggen mensen dat ze niet wanhopig op zoek zijn. Wat ik sowieso een waardeloze opmerking vind, want niemand insinueert dat. Alsof het armoedig is als je niemand hebt. Maar waarom zou je niet mogen zeggen: ‘Ik zou het leuk vinden om een partner te hebben’. Ik vind het juist mooi als je dat durft uit te spreken.”

Hoe heb jij jouw vriendin ontmoet?

“Ik was aan het werk in de bar en er was een feestje van gemeenschappelijke vrienden. Zij bleef hangen. Toen zijn we dus met zijn tweeën op dat bed op zolder beland. Het was zaterdagavond, de volgende dag hebben we bijgeslapen bij haar op de bank. Daarna hadden we een heel open gesprek over de kanten

van jezelf waar je wat minder zeker over bent. Dat maakte juist dat het erg klikte en werd het meer dan een leuke nacht samen. Dat zie je bij *First dates* ook altijd: als kandidaten de ballen hebben om zichzelf echt te laten zien, wordt iemand menselijk en interessant. Ook als kijker gun je iemand dan ook meer. Dus ik hoop altijd dat iedereen zichzelf is. En als het dan niet matcht met degene die wij voor je hebben uitgezocht, is er misschien iemand die kijkt en denkt: maar die is leuk. Dat is degene die je wilt. Die jou, hoe maf je dan misschien ook bent, helemaal geweldig vindt. Je hebt er maar één nodig.”

Wat is de leukste date die je hebt meegemaakt?

“Dat vind ik lastig. Ik denk dat ik inmiddels misschien wel tweeduizend man aan mijn bar heb gehad. Ik weet niet of er iemand anders in Nederland is die meer mensen heeft gevraagd waar ze op vallen dan ik. Ik had verwacht dat dat saai zou worden, maar dat gebeurt niet, ik word nog steeds verrast. Maar de date van de twee lesbiennes in het *First dates* hotel blijft denk ik wel mijn favoriet. Zij waren in de zeventig. Ze hadden allebei zo’n levensverhaal met allemaal barrières waar ze doorheen moesten. En nu stonden ze op een punt van: het is mijn leven en mijn geluk. Dat ze daar doorheen waren gekomen en dan nu vol met zijn

MEER VICTOR

Geboren: in Deventer in 1984

Relatie: Victor heeft sinds twee jaar een vriendin

Opleiding en carrière: Victor groeide op in Gorssel en daarna in Epse. Vanaf zijn vijftiende had hij bijbaantjes in de horeca. Hij studeerde sociologie in Amsterdam. In 2017 werd hij gevraagd om mee te doen aan een casting voor het programma *First dates* en werd hij barman Victor. De nieuwe reeks die 31 augustus is begonnen, is coronaproof opgenomen.

‘First dates is gewoon heel lieve televisie, en dat vind ik fijn’

tweeën zaten te flirten en een nachtje bleven slapen in het hotel. Goud, toch? *First dates* is gewoon heel lieve televisie, en dat vind ik fijn.”

Nog even terug naar je jeugd: je hebt een jonger zusje dat gehandicapt is.

“Ja, ze heeft het syndroom van Down. Dus die zorgrol waar nu bij mijn vriendin aan wordt geappelleerd, zat er altijd wel in. In de horeca zorg ik natuurlijk ook altijd voor mensen. Ik denk dat dat iedereen in het gezin getekend heeft. We zijn allemaal zorgzaam.”

Hoe zien je vriendin en jij de toekomst? Willen jullie kinderen bijvoorbeeld?

“Nee, kinderen gaan we voorlopig niet aan de mix toevoegen. Ik wist sowieso nooit of ik wel kinderen wilde. Ik vind ze leuk, mijn zus heeft twee kleintjes, dat zijn echt schatten. Aan de andere kant ben ik blij met mijn bewegingsvrijheid. Ik vind het soms bijna intimiderend om een kind op te voeden, als je ziet hoeveel ballen je in de lucht moet houden. Dat kunnen wij er in ieder geval nu niet bij hebben. Maar er is nog geen streep doorheen gegaan.” ♥